

Sygn. akt IC 244/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia SR Grzegorz Zajączkowski

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Listopad

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2020r. w G.

sprawy z powództwa **A. S., P. S.**

przeciwko **D. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)**

o zapłatę 570 zł

I. powództwo oddała,

II. zasądza od A. S. i P. S. na rzecz D. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 244/20

UZASADNIENIE

w zakresie określonym art. 505⁸ §4 kpc

Podnieść należy, że powodowie dochodzą przedmiotowego roszczenia za odmowę świadczenia usługi, a więc na podstawie art. 471 kc.

Podkreślić przy tym należy, że to powodów obciąża przy tym ciężar wykazania, że pozwana nie wywiązała się z umowy, że jej postępowanie było wbrew treści umowy lub istocie łączącego strony stosunku prawnego.

Przedmiotowy stosunek prawny łączący strony to umowa o usługę hotelarską. Usługa ta uregulowana została w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz.U. z 2019r. poz. 238).

Zgodnie z art. 1 ustawy: ustawa określa warunki świadczenia usług hotelarskich oraz usług pilotów wycieczek i przewodników turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także za granicą, jeżeli umowy z turystami o świadczenie tych usług są zawierane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie zaś z art. 3 ust 1 pkt 8 ustawy: usługi hotelarskie - to krótkotrwałe, ogólnie dostępne wynajmowanie domów, mieszkań, pokoi, miejsc noclegowych, a także miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep samochodowych oraz świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych.

Podnieść przy tym należy, że w w/w ustawie nie zostało szczegółowo uregulowane poprzez wskazanie trybu, procedury i terminu do skorzystania z uprawnienia - prawo do „przekazania prawa do korzystania z usług turystycznych objętych

uprzednio zawartą umową”, choć przepis art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy definiujący pojęcie klienta, zawiera powyższe sformułowanie i opisuje powyższą instytucję, a więc ustawa powyższego uprawnienia nie wyklucza.

Powyższe sformułowanie w ustawie to:

11) klient - osobę, która zamierza zawrzeć lub zawarła umowę o świadczenie usług turystycznych na swoją rzecz lub na rzecz innej osoby, a zawarcie tej umowy nie stanowi przedmiotu jej działalności gospodarczej, jak i osobę, na rzecz której umowa została zawarta, a także osobę, której przekazano prawo do korzystania z usług turystycznych objętych uprzednio zawartą umową ;

To rozwiązanie odmienne, aniżeli przyjęte w ustawie z dnia 24 listopada 2017r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. z 2019r. poz. 548), w której art. 43 ust 1. ustawodawca sprecyzował prawo, tryb, procedurę i termin takiego przekazania prawa bez zgody organizatora turystyki.

Skoro ustawodawca odnośnie usługi hotelarskiej nie przyjął analogicznego rozwiązania (to jest określenia warunków przekazania prawa do skorzystania z usługi w ustawie), a równocześnie go nie wykluczył, tzn. że jest ono dopuszczalne pod warunkiem i na zasadach określonych w umowie między stronami usługi hotelarskiej, tj. w treści umowy o tę usługę.

Powodowie w żadnym razie nie wykazali, aby zawarta przez nich z pozwaną umowa przewidywała i dopuszczała takie uprawnienie po ich stronie. Powodowie skupili się na wykazaniu, że nie doręczono im na piśmie regulaminu obiektu, podczas gdy sami nie udowodnili, aby w treści łączącej ich z pozwaną umowy przewidziane było uprawnienie do przekazania prawa do korzystania z usługi hotelarskiej innej osobie i to w trakcie świadczenia usługi, tj. po skorzystaniu z pierwszego noclegu.

Bezzasadny jest też argument podnoszony przez powodów w pozwie, że przy zawarciu umowy nie wskazali personaliów gości, wobec niekwestionowanego faktu, że to powodowie, a nie ich córka i zięć zawarli umowę oraz że to powodowie, a nie ich córka i zięć, rozpoczęli korzystanie z usługi i skorzystali z pierwszego noclegu.

Z uwagi na powyższe względy powództwo jako bezzasadne podlega oddaleniu.